

COMUNICACIÓ

Santi Ponce: *La solitud de l'historiador. Reflexions sobre el mètode de treball d'història agrària*

La comunicació presentada gira a l'entorn de la solitud que experimenta l'historiador "amb una intensitat que és inversament proporcional a la seva experiència" al llarg de les diverses fases de la producció, des de la selecció de l'objecte d'estudi, passant per la recerca i el buidatge bibliogràfic, l'orientació metodològica, la recerca i el buidatge de les fonts, la contrastació de la informació, la redacció i la difusió de la recerca. La participació de l'historiador en grups de recerca, departaments universitaris o centres d'estudi, però, li ha de permetre descarregar part de la seva solitud.

Així mateix es planteja la solitud dels historiadors, respecte d'altres disciplines de les ciències socials i l'abast de les seves relacions, respecte del reconeixement social de la seva tasca de reinterpretació del passat, i, finalment, respecte dels diferents nivells de l'administració i l'assignació de recursos.

Algunes de les estratègies per acabar amb les solituds de l'historiador passen pel treball en equip, la participació en els mitjans de comunicació o el compromís amb el present, però la solitud entesa com a acte individual de creació seguirà existint de la mateixa manera que la sent un pintor, un músic o un poeta.